

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6CdoDr/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	8122206181
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8122206181.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. L.N. D., narodeného XX.XX.XXXX, J., J..S..L. XX, zastúpeného advokátom Mgr. Mgr. Dušanom Strakom, Prešov, Námestie legionárov 5, proti žalovaným: 1/ Vlastníkom bytov a nebytových priestorov vzťahujúcich sa k bytovému domu v J., C.. D.. R. XX-XX pod poradovými číslami 72. U. H., K. Y., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 73. E. E., K. E., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 92. E. H., K. E., J., J. X.H. X, X. XX.XX.XXXX; 93. E. H., K. E., O. C. L. R. XX, P. S. V. K.. R. F., X. XX.XX.XXXX; 94. Y. H., K. E.. L., J., H. XX, X. XX.XX.XXXX; 74. J. H.K., K. O., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 75. F. E., K. F., R., A., A. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 25. K. P., K. G., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 99. X. R., K. X., B. Č.. XXX, X. XX.XX.XXXX; 100. K. J., K. K., H., Š. Č.. XXX, X. XX.XX.XXXX; 102. X. V., K. X., B. Č.. XXX, X. XX.XX.XXXX; 3. Y. K. C. H. Y., K. Š., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 76. R. G., K. R., A. C. A. R., K. J., J., H., U. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 9. G. H., A. C. H. G., K. H., J., H. C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 26. L. H., K. L., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 34. P. J. V. V., K. J. V. V., J.-R., Š.Y. XX, G. X. XX.XX.XXXX; 77. L. E. C. H. L., K. O., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 16. L. F., K. L., J., E. X, X. XX.XX.XXXX; 30. F.A. Y., K. F., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 101. F. J., K. H., J.Š., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 78. L. J., K. L., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 79. E. O., K. E. C. G. E., K. Ď., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 80. F. R., K. F., J.Š., G. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 64. V. Y., K. V., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 63. G. G., K. G., J., K. XXXX/X, X. XX.XX.XXXX; 18. Š. E., K. Š., J., Č. XX, X. XX.XX.XXXX; 65. V. C., X. XX.XX.XXXX, J., C.. D.. R. XX; 31. Š. YA., K. Š.Č., A. C. G. Š., K. J., H., J., Č.. XXX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 66a. V. H., X. XX.X.XXXX, G. X. Ž., V. XX; 66b. C. H., X. XX.XX.XXXX, G. X. Ž., V. XX; 67. L. E., K. L., G.. A., Ľ., F. L. XXXX/X, X. XX.XX.XXXX; 68. L. Z., K. L., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 2. H. X., K. H., J.S., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 32. Č. O. C. Y. Č., K. R., H., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 69. F. J., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 23. L. H., K. L., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 17. G. J., K. G. C. E. G., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 96. G. J., K. G., A. C. H. G., K. F., Y. F., H. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 70. L.Ž. E., A. C. A. L., K. H., H., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 71. P. G., K. Z., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 86. Z. C., K. P., J.S., R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 87. O. D., K. P., J., U. XXXX/X, X. XX.XX.XXXX; 88. P. G., K. Z.Á., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 57. L. G. J., XX. J. C. C. H. E., K. E., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X.Á. XX.XX.XXXX; 56a. Z. Š. C. XXb.P. Z., K. R., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 5. K. D. C. H. K., K. V.Á., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 6. C. S., K. C., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 11. G. Y., H. C. H. G., K. F.Á., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 58. Z. E., K. Z., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 7. F. R., K. F. H., J., Y.

XXXX/X, X. XX.XX.XXXX; 59. G. G., K. G., K.J., J.S., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 33. Y. J., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 95. G. R., K. G., K., J., J. X. Y., Š. XXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 14. H. Ľ., K. H. C. V. H., K. K., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 60. G. E., K. F. H., J., L. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 61. L. Y. C. H. L., K. R., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 8. F. C., K. R., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 19. L. K., K. L., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 81. L. K., K. L., J.S., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 35. E. E., H. C. X. E., K. R., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 62. Bytové Družstvo Prešov; 46. J. P., K. F.S., H., J., N. XXXX/X, X. XX.XX.XXXX; 29. J. H., A. C. E. J., K. P., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 47. L. H., K. L. C. X. L., K. R., H., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 48. H. H., K. H., J., Č.. XXX, X. XX.XX.XXXX; 49. M.Á. G., K. Y., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 89. M. Z., K. M., J.S., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 90. M. G., K. M., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 91. M. G., K. Y., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 22. J. H. C. B. J., K. Y., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 50. R. Š., K. R. C. H. R., K. A. J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 36. P. R., K. P. C. J. P., K. Z., A., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 4. F. R., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 82. F. R., K. F., J.S., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 83. F. H., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 51. B. Ľ., K. B. C. H. B., K. R., A., V. Č.. XXX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 52. Z. E., K. Z. C. H. Z., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 53. V. E., K. V., A., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 97. L. V., K. V., J. - Y., F. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 54. L. E., K. L., Y. Š., R.S. XXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 55. F. H., K. F., A. C. B. F., K. B., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 1. G. H., K. G.Č., Č. J. R., Č.. XX, X. XX.XX.XXXX; 37. Bytové družstvo Prešov; 20. F. H., K. F., H. F. Č.. XXX, X. XX.XX.XXXX; 98. F. J., K. F., A., X. J. XX, X. XX.XX.XXXX; 12. S. J., K. S., A. C. E. S.F., K. F., A., J., L. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 15. O. F., K. O., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 38. H. H., K. H. C. X. H., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 21. G. H., K. G., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 27. L. Š. C. Ľ. L., K. M., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 39. Z. E., K. Z. C. P. Z., K. J., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 40a. J. O., K. J., A. C. XXb. U. J., K. F., A. J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X.S. XX.XX.XXXX; 10. P. H., K. P., A., J., C.. D.. R. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 28. F. H. C. Ľ. F., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 85. O. H., X. XX.XX.XXXX C. A. H. O., K. P., X. XX.XX.XXXX, S. F., Z. XXX/X; 13. R. H., K. R. C. E. R., K. E., F., L. XXX/Xa, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 42. P. E. C. Ľ. P., K. L., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX; 43. P. H., K. P., J., V. XXXX/XX, X. XX.XX.XXXX; 103. P. K., K. P., J., R. XXXX/X, X.C. XX.XX.XXXX; 44. Š. Y., K. F., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; 45. H. Y., J., C.. D.. R. XX, X. XX.XX.XXXX; vlastníci bytov a nebytových priestorov pod poradovým číslom 72., 74., 75., 3., 76., 9., 34., 77., 16., 30., 101., 79., 64., 63., 18., 65., 31., 2., 32., 23., 17., 96., 70., 24., 56b., 5., 6., 11., 59., 14., 33., 60., 61., 8., 19., 81., 35., 46., 47., 29., 49., 89., 90., 22., 50., 36., 4., 83., 51., 52., 53., 97., 55., 29., 98., 15., 85., 42., 43., 103., 44., 38., 21., 27., 39., 40b., 10., 28. právne zastúpení advokátom JUDr. Danielom Boľanovským, Prešov, Slovenská 69; ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov zastúpení Bytovým družstvom Prešov, Prešov, Bajkalská 30, IČO: 00 173 665, Bytové družstvo Prešov, právne zastúpené advokátom JUDr. Danielom Boľanovským, Prešov, Slovenská 69; 2/ Profesionálnej dražobnej spoločnosti, s.r.o., Košice, Masarykova 21, IČO: 36 583 936, zastúpenej Advokátskou kanceláriou HUSAR AND PARTNERS s.r.o., Košice, Vojenská 14 a 3/ H. G., X. XX.XX.XXXX, Č. J. R. XX, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľností, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/51/2022, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29.05.2025 sp. zn. 18Co/36/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24.01.2024 č. k. 7C/51/2022-547 výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 2 písm. a), § 21 ods. 2, 4, § 33 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z. z.“ alebo „zákon o dobrovoľných dražbách“), § 9 ods. 8 písm. a), b), § 14b ods. 1 písm. o), § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“ alebo „zákon o vlastníctve bytov“) a podľa ust. § 137 zákona č. 165/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vecne uviedol, že žaloby o neplatnosť právneho úkonu (podané po 01.07.2016) sú žalobami o určenie právnej skutočnosti [§ 137 písm. d) CSP], ktorých prípustnosť je podmienená existenciou osobitného právneho predpisu a konštatoval, že žalobca vhodne zvolil procesný nástroj ochrany svojich práv, keďže v prípade, ak sa spochybňovala platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách (§ 21 ods. 2), mohla osoba tvrdiaca, že bola dotknutá na svojich právach požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Vo vzťahu k lehote na podanie žaloby uviedol, že k dražbe bytu v osobnom vlastníctve žalobcu došlo dňom 06.04.2022 a vzhľadom na doručenie žaloby súdu prvej inštancie dňa 06.07.2022, bola lehota troch mesiacov odo dňa príklepu zachovaná. Okruh účastníkov súdneho konania o neplatnosť dražby bol správny, účastníkom konania bol aj vydražiteľ, ktorému bol udelený príklep. Aktívna i pasívna vecná legitímácia strán sporu bola preto daná. Žalovaných v 1. rade (vlastníkov bytov a nebytových priestorov), ktorí boli navrhovateľmi dražby, zastupovalo Bytové družstvo Prešov, čo plne korešpondovalo s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) z 30.09.2022 sp. zn. 5Cdo/162/2021.

2. Súd prvej inštancie sa po vykonanom dokazovaní zaoberal jednotlivými dôvodmi neplatnosti dražby, ktoré vymedzil žalobca. K hlasovaniu vlastníkov bytov a nebytových priestorov uviedol, že dňa 04.06.2013 a 06.06.2013 sa uskutočnilo písomné hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov (ďalej len „písomné hlasovanie vlastníkov“) v dome na ulici C.. D.. R. XX-XX v J. (ďalej len „bytový dom“) o súhlase vykonania dobrovoľnej dražby bytu číslo XX, na X. poschodí na ulici C.. D.. R. XX v J. vo vlastníctve žalobcu (ďalej len „byt žalobcu“ alebo „byt“). Výsledok prijatého uznesenia (z celkového počtu 80 vlastníkov bolo za 59, proti 1, nehlasovalo 20 vlastníkov) žalobca napadol v súdnom spore vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12C/166/2013. Keďže žaloba žalobcu bola v predmetnom súdnom konaní právoplatne zamietnutá, súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo prípustné aby opätovne posudzoval výsledok písomného hlasovania vlastníkov. S poukazom na vyhlásenie navrhovateľa dražby a záložného veriteľa, podľa ktorého predmet dražby bolo možné dražiť, tiež na vyhlásenie o pravosti výšky a splatnosti jeho pohľadávky (zo dňa 14.10.2021), ako aj ustálenú súdnu prax konštatoval ako nedôvodnú aj námietku neproporcionality výšky pohľadávky k hodnote zálohu (tu pozri napr. rozhodnutie NS SR z 02.05.2019 sp. zn. 21Co/10/2018). Doplnil, že by museli existovať dostatočne silné dôvody, aby z ústavného hľadiska ospravedlnili subjektívne dôvody žalobcu, prečo neuhrádzal poplatky spojené s užívaním jeho bytu. Boli tiež vykonané dôkazy preukazujúce majetkové a príjmové pomery žalobcu pre posúdenie otázky, či pohľadávka vlastníkov bytov a nebytových priestorov mohla byť uspokojená aj inak ako cestou realizácie zákonného záložného práva. Zo strany súdneho exekútora bolo zistené, že žalobca nevlastnil žiaden hnutelný majetok podliehajúci exekúcii, vlastnil dva účty v banke na území Slovenskej republiky, na obidvoch boli exekútorské blokácie vo výške 500 000 €, bol dlhodobo nezamestnaný, byt žalobcu bol zaťažovaný radovo 30 prebiehajúcimi exekúciami. Žalovaní tak v konaní preukázali výšku dlhu žalobcu, tiež jeho majetkovú situáciu a zárodkové pomery ktoré nedávali predpoklad reálneho uspokojenia ich pohľadávky. Za týchto okolností záver, že zásah do práva žalobcu na obydlie spočívajúce vo vykonaní dobrovoľnej dražby bytu

bol primeraný, bolo možné považovať za odôvodnený a právne udržateľný (tu pozri rozhodnutie NS SR z 29.07.2020 sp. zn. 4Cdo/202/2019). K samotnej výške pohľadávky poukázal súd prvej inštancie na prehľad mesačných predpisov a úhrad za roky 2011 až 2022 (dlžná istina predstavovala sumu neuhradených mesačných zálohových platieb vo výške 27 543,15 €, úroky za obdobie od 01.07.2012 do 31.08.2021 činili sumu 830,12 € a zmluvná pokuta bola v sume 460,97 €) a konštatoval, že takéto správanie žalobcu nemohlo požívať právnu ochranu a bolo v príkrom rozpore s dobrými mravmi, keď žalobca ako vlastník bytu benefitoval zo zhodnotenia bytu na úkor ostatných vlastníkov v bytovom dome. Súd prvej inštancie vychádzal aj z tvrdení samotných vlastníkov, podľa ktorých súdne konania vedené vlastníkami proti žalobcovi do konania dražby, nezabezpečili za 11 rokov akékoľvek, čo len čiastočné uspokojenie záväzkov žalobcu voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov. V primeranom čase preto nebolo možné očakávať vymożenie týchto nárokov inak, ako výkonom záložného práva. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že samotná hodnota bytu (určená znalcom vo výške 103 000 €) by zrejme nepostačovala na splnenie všetkých záväzkov žalobcu. K námietke žalobcu, že navrhovateľ dražby nedisponoval vykonateľným súdnym rozhodnutím a uvedené malo byť dôvodom neplatnosti dobrovoľnej dražby súd prvej inštancie uviedol, že podľa súčasnej právnej úpravy nebolo podmienkou pre realizáciu výkonu záložného práva to, aby mal navrhovateľ dražby exekučný titul na pohľadávku pre neuhradenie ktorej iniciuje výkon záložného práva (tu pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/202/2019). Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v žiadnom z početných súdnych sporov, vedených medzi žalobcom a ostatnými vlastními bytov a nebytových priestorov, nebola súdom konštatovaná absolútna neplatnosť zmluvy o výkone správy a doplnil, že žalobca ani skutkovo nevymedzil, v čom zmluvu o výkone správy považoval za neplatnú. Námietky žalobcu, že správca riadne nevykonával svoje povinnosti, nespôsobili podľa názoru súdu neplatnosť dobrovoľnej dražby. K rozvrhnutiu výťažku dražby a neprimeranej výške odmeny dražiteľa súd prvej inštancie zistil, že odmena a výťažok dražby prešli kontrolou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (stanovisko zo dňa 21.02.2023). Nad rámec skutkovej a právnej argumentácie žalobcu súd prvej inštancie preskúmal aj postup dražobníka z pripojeného dražobného spisu a mal za preukázané všetky hmotnoprávne aj procesnoprávne podmienky pre uskutočnenie dobrovoľnej dražby. Zmluva o výkone dražby spĺňala všetky obligatórne náležitosti, zároveň boli dodržané všetky zákonné ustanovenia, týkajúce sa zverejňovania oznámenia o konanej dražbe, ako aj doručovanie príslušným orgánom. Súd prvej inštancie považoval za nehospodárny a nadbytočný návrh žalobcu vypočítať všetkých vlastníkov za účelom zistenia, či správca bytového domu bol spôsobilý dražiť vec bez vykonateľného súdneho rozhodnutia a bez zákonného hlasovania, rovnako aj návrh žalobcu na výsluch notára, ktorý spísal zápisnicu o konaní verejnej dražby. K výsluchu znalca súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nenamietal cenu draženej veci, nemal námietky voči znaleckému posudku, nežiadal vykonať kontrolný znalecký posudok. Rovnako aj vo vzťahu k zabezpečeniu originálov zápisníc zo schôdze vlastníkov (z 12.06.2019 a 26.06.2019 až 27.06.2019), by námietky žalobcu k týmto hlasovaniam neviedli k objasneniu skutkových okolností. Za nadbytočné považoval súd prvej inštancie aj návrhy žalobcu na vykonanie ďalších dôkazov, pričom tento svoj postup riadne odôvodnil a navrhnuté dôkazy zo strany žalobcu preto ako nedôvodné zamietol. Vo vzťahu k náhrade trov konania súd prvej inštancie konštatoval, žalobca a žalovaní v 1. rade trvali na náhrade trov konania, naproti tomu, žalovaný v 2. rade ani žalovaný v 3. rade ich náhradu priznať nežiadali. Súd prvej inštancie napriek skutočnosti, že žalobca bol neúspešný a žalovaným vznikol nárok na náhradu trov konania, nezaviazal neúspešného žalobcu na náhradu trov konania, keď prihliadol na osobné, zárobové a majetkové pomery žalobcu. Zároveň zvažil aj samotný predmet sporu o neplatnosť dobrovoľnej dražby, ktorý chápal ako posledný prostriedok na procesnú ochranu práv žalobcu. Súd prvej inštancie mal zároveň za to, že žalovaní nebudú nepriznaním náhrady trov konania znevýhodnení, aplikoval preto ust. § 257 CSP. Na základe všetkých uvedených skutočností žalobu žalobcu zamietol.

3. Odvolací súd rozsudkom z 29.05.2025 sp. zn. 18Co/36/2024 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Mal za preukázané, že žalobca bol vedený ako výlučný vlastník bytu, zároveň bol aj spoluvlastníkom spoločných častí a zariadení bytového domu ako aj spoluvlastníkom pozemku, na ktorom sa spomínaný bytový dom nachádza. Za preukázané

mal aj platné uzavretie zmluvy o výkone správy, tiež existenciu pohľadávky, ktorú žalovaný 1/ špecifikoval vo svojom písomnom podaní z 11.04.2023 vo výške 40 165,33 € (istina vo výške 27 543,15 €, úroky vo výške 8 730,12 €, zmluvná pokuta vo výške 460,97 €, súdne poplatky vo výške 1 028,33 €, trovy právneho zastúpenia 427,91 € a náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 1 974,85 €) ako aj skutočnosť, že písomné hlasovanie vlastníkov o súhlase s dobrovoľnou dražbou bytu žalobcu, bolo vykonané v súlade so zákonom a na ochranu ich záujmov, pričom títo nič osobné voči žalobcovi nenamietali. Odvolací súd ďalej uviedol, že bola zrejmá existencia záložného práva vlastníkov a zo správy súdneho exekútora aj zistiteľné, že majetkové pomery žalobcu nijakým spôsobom nedávali rozumný predpoklad toho, aby sa dlh žalobcu vyrovnal iným spôsobom (než dobrovoľnou dražbou). Konštatoval, že právo na obydlie patrí medzi základné práva v demokratickej spoločnosti, no v danom prípade bolo nutné brať na zreteľ aj záujmy ostatných vlastníkov, kedy nebolo možné dlhodobo tolerovať stav neplatenia úhrad spojených s užívaním bytu. Za takýchto okolností záver, že zásah do práva žalobcu na obydlie spočívajúci vo vykonaní dobrovoľnej dražby bytu bol primeraný, bolo možné považovať za odôvodnený a právne udržateľný. Na uvedenom podľa odvolacieho súdu nemohla nič meniť ani skutočnosť, že pohľadávka ostatných vlastníkov nebola judikovaná súdom priznaná, pretože nárok na jej plnenie nevznikol na základe súdneho rozhodnutia, ale už samotným omeškaním s plnením jednotlivých úhrad. Nebolo preto potrebné preukazovať prisúdenie pohľadávky žalovaných súdom, ale preukázať, že táto pohľadávka skutočne vznikla a v akej výške, čo sa žalovaným prostredníctvom listinných dôkazov úspešne podarilo. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v konaní bol v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav veci, pričom súd prvej inštancie zároveň správne subsumoval zistený skutkový stav pod príslúchajúcu právnu normu. V zhode so súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za neefektívne a nehospodárne návrhy žalobcu na vykonanie dokazovania, keďže ich vykonanie by predovšetkým s ohľadom na počet navrhovaných svedkov bolo spôsobilé neúmerne predĺžiť súdne konanie, pritom závery z nich plynúce by nevedli k iným skutkovým záverom, k akým dospel súd prvej inštancie z už vykonaného dokazovania. V nadväznosti na uvedené, odvolací súd odkázal v celom rozsahu na odôvodnené rozsudku súdu prvej inštancie (bod 63.), v ktorom správne a dostatočne zrozumiteľne odôvodnil nevykonanie navrhnutých dôkazov. Odvolací súd sa stotožnil so zvoleným procesným postupom súdu prvej inštancie ktorý bol dostatočne a spravodlivo zdôvodnený, bez toho, aby ním došlo k odňatiu práv žalobcu konať pred súdom. Vo vzťahu k meritu veci o neplatnosť dobrovoľnej dražby sa súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zrozumiteľne a správne vysporiadal s uplatnenými námietkami žalobcu. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania (súdom prvej inštancie), v kontexte podaného odvolania a námietok žalobcu týkajúcich sa splnenia predpokladov platnosti dobrovoľnej dražby, berúc do úvahy markantný nárast dlhu žalobcu (za obdobie od 30.04.2013), mal odvolací súd za to, že výkon dobrovoľnej dražby bol proporcionálny. Nad rámec nárastu dlhu sa pritom majetkové pomery žalobcu nezmenili do takej miery, aby bolo možné rozumne uvažovať o alternatívnom uspokojení pohľadávky žalovaných v 1. rade. Tvrdenia žalobcu o vlastníctve hnuťelných vecí nepovažoval odvolací súd za opodstatnené, keďže žalobca nielenže dané tvrdenia nepreukázal, ale boli v rozpore so zisteniami súdneho exekútora, ktorý u žalobcu vlastníctvo hnuťelných vecí nezistil. Nad rámec toho odvolací súd uviedol, ak by žalobca skutočne hodnotné hnuťelné veci vlastnil, nič mu nebránil odplatne ich scudziť a takto utrženými prostriedkami uhradiť svoj dlh voči žalovaným v 1. rade. Odhliadnuc zároveň od pohľadávky žalovaných v 1. rade, u žalobcu boli zistené tak vysoké dlhy a blokácie, pri ktorých by ani ním tvrdené hnuťelné veci nepostačovali na úhradu dlhov. K námietke žalobcu ohľadne legitimácie správcu na výkon dobrovoľnej dražby, odvolací súd konštatoval, že v súlade s kontradiktórnym spôsobom vedenia konania niesol bremeno tvrdenia i dôkazné bremeno v otázke preukázania neplatnosti uzavretej zmluvy o výkone správy, žalobca však v tomto ohľade žiadne relevantné tvrdenia nepredostrel, a ani súd prvej inštancie z úradnej povinnosti dôvod neplatnosti nevzhliadol. Odvolací súd nepovažoval za potrebné vyjadriť sa k ostatným dôvodom odvolania žalobcu, keďže tieto boli bez významu pre rozhodnutie vo veci samej. Pri konštatovaní nedôvodnosti odvolacích argumentov žalobcu, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vec správny. Napriek meritórnemu neúspechu žalobcu v odvolacom konaní považoval odvolací súd za spravodlivé inak úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznať, aprobujúc si pritom odôvodnenie súdom prvej inštancie. Odvolací súd dospel k záveru, že žalovaní nebudú nepriznaním náhrady trov konania dotknutí a konštatoval, že proti aplikácii ust. § 257 CSP súdom prvej inštancie nebolo žalovanými podané odvolanie, z čoho vyvodil, že si boli vedomí dôvodov hodných osobitného

zreteľa a s nepriznaním náhrady trov konania boli uzročené.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) v zákonnej lehote dovolanie (podané dňa 16.09.2025, 17.09.2025 a 29.09.2025), v ktorom však neuviedol a ani nevymedzil žiaden zo zákonom predpokladaných dovolacích dôvodov (tzv. zmätočnosť podľa § 420 CSP a/alebo nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 rovnakého zákona), a v rámci ktorého prakticky len zotrval na svojej argumentácii (námietkach) zo skoršieho konania. Z obsahu dovolania bolo možné vyvodiť, že dovolateľ namietal postup odvolacieho súdu, ktorý bol podľa jeho názoru zneužitý konajúcim senátom. Podľa dovolateľa konajúci sudcovia zamlčali skutkový stav, priklonili sa k fabuláciám, úmyselne porušovali súdne rozhodnutia (pozn. neboli špecifikované), ako aj dikciu zákona (pozn. nebola špecifikovaná), podľa dovolateľa išlo o jednoznačné porušenie zákona č. 125/1996 (pozn. zákon č. 125/1996 Z. z. o nemorálnosti a protiprávnosti komunistického systému) a ostatných zákonov (pozn. neboli špecifikované). Dovolateľ mal za to, že rozhodujúci senát si odporoval, nevysporiadal sa s odvolaním dovolateľa, menil dôkaznú situáciu v prospech žalovaných s nespočetným porušením súdnych rozhodnutí (pozn. neboli špecifikované), čo dovolateľ považoval za neprípustné v právnom štáte. Dovolateľ značne rozsiahlo namietal aj skutkové závery odvolacieho súdu, ktoré vyhodnotil ako závažné pochybenia, a s ktorými nesúhlasil (k neplatnosti dražby, hlasovaniu vlastníkov, výške pohľadávky, konaniu správcu, konaniu dražobnej spoločnosti, platnosti zmluvy o výkone správy, k plateniu preddavkov). Dovolateľ v tejto súvislosti poukazoval aj na závery v iných súdnych konaniach (napr. sp. zn. 19Cb/226/2007, 19Cb/117/2010, 15C/14/2022, 19C/14/2022, 7C/51/2022, 20Co/25/2023). Namietal tiež nepridelenie advokáta Centrom právnej pomoci na odvolanie včas, za čo mala niesť zodpovednosť samosudkyňa súdu prvej inštancie a mal za to, že súd bol podľa zákona (pozn. neboli špecifikované) povinný poučiť dovolateľa o všetkých možnostiach, ak neboli zastúpený advokátom na celé konanie. Súd sa preto nemohol vyhnúť zodpovednosti, že porušil úmyselne práva dovolateľa, hlavne na rovnocenné postavenie účastníkov konania, čo aj mal sám uznať. Dovolateľ tiež namietal, že samosudkyňa súdu prvej inštancie bola upozornená na judikát 3Co/38/2022, ktorý sa priamo týkal konania, a ktorý ignorovala z dôvodu, že neboli na prospech žalovaných. Dovolateľ namietal, že doteraz je vlastníkom nákladného ťahača návesu zn. R., nákladného návesu zn. R. a nákladného prívesu zn. F. C. R. R..K.S.. a z toho dôvodu považoval správu o priebehu exekúcie (z konania sp. zn. 12C/166/2013) za číre klamstvo, s čím sa odvolací súd nevysporiadal. Dovolateľ namietal, že žiadal o preverenie všetkých skutočností, zabezpečenie dôkazov a vypočutie svedkov, čo bolo ignorované. Dovolateľ veľmi rozsiahlo namietal aj postup senátu odvolacieho súdu v konaní 16Co/15/2020. Dražbu nehnuteľnosti bez vykonateľných súdnych rozhodnutí, zákonného hlasovania, proti závažným súdnym rozhodnutiam, považoval dovolateľ za exaktný dôkaz porušenia dražobného zákona žalovanými. Na základe uvedených skutočností navrhol aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Dovolateľ tiež navrhol, aby dovolací súd zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

5. Žalovaní dovolací návrh nepodali.

6. Najvyšší súd po zistení podania dovolania v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) stranou, v ktorej neprospech (z procesného hľadiska) bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) skúmal najskôr, či sú splnené procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Zmieňované právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II.

ÚS 324/2010 či III. ÚS 550/2012).

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, a/alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom.

11. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok musí spĺňať zákonom stanovené podmienky, medzi ktoré patrí aj vymedzenie dovolacích dôvodov zmysle § 431 a § 432 CSP. V prípade, ak dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú v dovolaní vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, dovolací súd dovolanie odmietne [§ 447 písm. f) CSP].

12. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (odsek 1) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (odsek 2); podľa § 432 CSP potom dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (odsek 1) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (odsek 2).

13. Napokon podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom; podľa odseku 2 písm. a) tu citovaného ustanovenia povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

14. Aby dovolanie vyvolalo zamýšľané právne následky a dovolací súd mohol uskutočniť meritórny dovolací prieskum a dovolanie vecne prejednať, musia byť splnené všetky podmienky jeho prípustnosti. Civilný sporový poriadok vyžaduje, aby dovolanie bolo podané na to oprávnenou osobou (§ 424 až § 426 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 427 CSP), smerovalo proti prípustnému predmetu dovolania (§ 419 až § 423 CSP) a spĺňalo zákonom vyžadované náležitosti (§ 428 a § 127 CSP) vrátane osobitnej podmienky povinného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní vrátane spísania ním dovolania a všetkých ďalších podaní dovolateľa s alternatívou vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa na strane dovolateľa, ktorý je fyzickou osobou, kedy sa zastúpenie advokátom nevyžaduje (§ 428 a § 429 CSP). Podmienky prípustnosti dovolania sú vzájomne previazané; pre úspešné uplatnenie tohto mimoriadneho opravného prostriedku musia byť splnené všetky súčasne (kumulatívne).

15. Okrem práve uvedeného je potrebné uviesť, že v dovolacom konaní sa odstraňuje jedine vada nezastúpenia dovolateľa advokátom (resp. nespísania ním dovolania či niektorého po ňom nasledujúceho podania dovolateľa) a i to len v prípadoch absencie či nenáležitého poučenia dovolateľa odvolacím súdom o tejto podmienke vecnej prejednatelnosti dovolania, kým s odstraňovaním prípadných iných vád dovolania pred predložením veci dovolaciemu súdu a pred jeho rozhodovaním platná procesná úprava nepočíta (tu porovnaj § 436 ods. 1 CSP).

16. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

17. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

18. Ako bolo z obsahu podaného dovolania zrejmé, dovolateľ napádal najmä skutkové závery odvolacieho súdu, s ktorými nesúhlasil a považoval ich za nesprávne. V samotnom procese zisťovania skutkového stavu nižšími súdmi dovolací súd ale pochybenia, ktoré by mali za následok porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľa nezistil. Dovolateľ namietal nestrannosť konajúceho senátu a mal za to, že ten menil dôkaznú situáciu v prospech žalovaných, zamlčal skutkový stav a nevysporiadal sa s odvolaním dovolateľa. Dovolací súd majúci na zreteli ustálenú súdnu prax musel konštatovať, že meradlom pre hodnotenie objektivity konajúceho senátu (sudcov) nemohlo byť subjektívne hľadisko dovolateľa, motivované tým, že súd nekonal a nerozhodol podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí strane sporu a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezáujatosti sudcu (tu pozri uznesenie NS SR z 19.07.2010 sp. zn. 1Nc/20/2010). Prípustným dovolacím dôvodom by mohla byť skutočnosť, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd [§ 420 písm. e) CSP], čo ale dovolací súd v posudzovanej veci nezistil. Dovolací súd po preskúmaní veci nezistil ani dovolateľom tvrdené rozpory skutkového hodnotenia odvolacieho súdu s vykonaným dokazovaním. Vo vzťahu k prijatým skutkovým záverom dovolací súd poznamenáva, že v rámci dovolacieho konania je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Podstatou dovolacieho prieskumu preto nemohlo byť prehodnocovanie skutkového stavu, iba kontrola postupu súdu pri procese jeho zisťovania (nález ÚS SR zo 17.01.2018 sp. zn. I. ÚS 6/2018). Dovolací súd v rámci dovolacieho prieskumu nezistil pochybenia v procese zisťovania skutkového stavu, nezistil ani takú interpretáciu dôkazu odvolacím súdom, ktorá by v sebe obsahovala ničím nepodloženú účelovo vytvorenú domnienku s cieľom vylúčiť tvrdenia o neplatnosti dražby dovolateľa, nezistil ani zjavný, ničím neodôvodnený, a preto arbitrárny skutkový omyl (pozri výklad § 422 CSP v náleze ÚS SR z 23.06.2022 sp. zn. III. ÚS 104/2022). V uvedenej súvislosti dovolateľ namietal aj rozporuplnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu a chýbajúce odôvodnenie rozhodujúcich otázok prejednávanej veci. Dovolací súd po dovolacom prieskume napadnutého rozsudku dospel k záveru, že spĺňa kritériá stanovené pre odôvodňovanie rozhodnutí (§ 220 ods. 2 a § 393 CSP), preto ho nemožno považovať za neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Z odôvodnenia rozsudku tak vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie odvolacieho súdu je konzistentné, logické a presvedčivé, svoje závery presvedčivo odôvodnil. Obsah spisu a predovšetkým odôvodnenie dovolaním napádaného rozsudku odvolacieho súdu tak neposkytovali podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

19. Dovolací súd preskúmal aj námietku dovolateľa vo vzťahu k jeho právnomu zastúpeniu v konaní. Prieskumom spisu dovolací súd zistil, že žaloba dovolateľa bola súdu prvej inštancie doručená 06.07.2022. Súd prvej inštancie následne výzvou z 13.09.2022 (doručenou 07.10.2022) vyzval dovolateľa na doplnenie žaloby v lehote 15 dní, na ktorú dovolateľ reagoval podaním z 24.10.2022 a požiadal o predĺženie lehoty z dôvodu, že požiadal o právnu pomoc Centrum právnej pomoci. Súd prvej inštancie žiadosti dovolateľa vyhovel, akceptoval potrebu kvalifikovaného právneho zastúpenia a požiadal dovolateľa o oznámenie, keď bude právna pomoc poskytnutá. Centrum právnej pomoci reagovalo

rozhodnutím z 18.10.2022 (č. l. 136), ktorým práve za účelom doplnenia žaloby priznalo poskytnutie predbežnej právnej pomoci. Prieskumom spisu dovolací súd tiež zistil, že dovolateľovi bola zamietnutá žiadosť o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci z dôvodu, že nepredložil požadované doklady (č. l. 390), na odvolanie dovolateľa bolo toto rozhodnutie potvrdené (č. l. 407). Centrum právnej pomoci následne na základe novej žiadosti priznalo dovolateľovi predbežnú právnu pomoc za účelom jeho zastupovania na pojednávaní dňa 22.11.2023. Následne dovolateľ predložil plnomocenstvo z 21.11.2023 na jeho zastupovanie advokátom v konaní pred súdom prvej inštancie (č. l. 442). Na predmetnom pojednávaní bol dovolateľ súdom poučený, že nie je v jeho kompetencii rozhodovať o jeho žiadosti o pridelenie advokáta ex offio a táto kompetencia prináleží výlučne Centru právnej pomoci a to v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. Súd tiež poučil dovolateľa, že v zmysle novej právnej úpravy (CSP) nerozhoduje o žiadosti o strany sporu o pridelenie bezplatnej právnej pomoci, rozhoduje iba o tom, či strana sporu spĺňa alebo nespĺňa podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Dovolací súd tiež zistil, že súd prvej inštancie na žiadosť dovolateľa uznesením z 26.10.2022 (č. k. 7C/51/2022-146) priznal aj oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Keďže tak súd prvej inštancie ako aj Centrum právnej pomoci dovolateľa opakovane poučovali o podmienkach a možnostiach jeho právneho zastúpenia v konaní s ohľadom na zachovanie a ochranu jeho procesných práv, dovolacia námietka dovolateľa, že nebol poučený o všetkých možnostiach jeho právneho zastúpenia v konaní bola dovolacím súdom vyhodnotená ako nedôvodná.

20. Dovolaciemu súdu preto neostávalo iné, než rozhodnúť spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia, teda dovolanie podľa § 447 písm. c) a f) CSP odmietnuť.

21. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.